

ԴԵՔՍՈՒՐ ԵՒ ՍԵՐԻԱՆՏԻՍ

Հինգրորդի օրու հանդիսին, թիֆլիսի ժողովարարի դասընտրում էր Գրոցինսկի ընկ. նախագահ պ. Յ. Թուսանյանը ի պատիւ անգլիացի հիւրերի արտասանեց հետեւեալ ողջոյնի բարձրերը.

Անգլիայի մեծ մարդկանցից միւրը կարէյն ասում է. Անգլիական ցեղը մեծացել է ծառայել, ցրել է աշխարհըով մինչ Մեծ Բրիտանիայից սկսած մինչև Ամերիկա, Աֆրիկա, Հնդկաստան, Աւստրալիա և շատ հեռավոր կղզիներ ու շատ տեղեր հաստատել է նոյնիսկ ինքնուրոյն իշխանութիւններ. Այլևս ոչ մի թագաւոր չի կարող իր գաղութները տակ թափովի անգլիական ցեղը Միջին թագաւորը, որ կարողացում է իր իշխանութիւնը տարածել համառարած անգլիական ցեղի վրայ ու ամեն տեղ պահպանել նրա ազդեցիկն սմբողջութեամբ—դա Շէքսպիրն է:

Սակայն միայն Անգլիական ցեղը չի, որ շարժվում ու համարախառնվում մէջ է պոնտոն Շէքսպիրը: Նա միաժամանակ բոլոր ժողովուրդներն է մտնեցնում ինչպէս Անգլիական ազգին՝ էնպէս էլ իրար, եւ արդէն որս մէջն էլ բանաստեղծութեան ու առհասարակ գեղարուեստի կախարդական ուժը՝ ամեն մէկի բոյնն ու հրապարակ պահպանելով հանդերձ ամենքին ի մի բերել և բազմազանութիւնից ստեղծել ներդաշնակ ամբողջութիւն:

Բայց միայն Շէքսպիրը չի, որ հանդէս է բերում ևս մեծ ու հրաշալի կարողութիւնը: Էնպէս է նաև նրա ծոց ժողովուրդը, Անգլիական ազգը, որ կարողացել է իրեն հետ սիրտ շարժապէս շատ տարբեր ժողովուրդներ աշխարհի ամեն մի ծայրում, և դուք նոյնիսկ էսօրայ հեռավորներում կարողացիք, թէ ինչպէս հեռավոր Զելանդիայից, Աւստրալիայից ու Հնդկաստանից բազմաառարկ ու բազմալեզու զորքեր են գալիս՝ Եւրոպայի ցամաքում կուսելու Անգլիայի թշնամիներին դէմ, ինչպէս իրենց սեփական թշնամիներին դէմ, և Անգլիայի յաղթանակը իրենց յաղթանակն են համարում, Անգլիայի բարձրութիւնը իրենց բարձրութիւնն են համարում, որովհետև, միևնույն է, էնպէս է իրականութեան մէջ, էնպէս է կապել իրեն հետ Անգլիան:

Թարգմանք Անգլիական մեծ ազգին, որ աշխարհին ոչ միայն մեծ հանձնարք էր տուել, այլև հանձնարք կարգեր, և որ առաջինն է յայտարարել մարդկութեանը, թէ անձնական իրեն է մարդու անձնաւորութիւնը, և էնպէս սով է միշտ ապառ ու արձակ ճանապարհ էր բաց արել հանձնարքի ու կուսուրդի համար: Թարգմանք մեծ ազգին ի դէմս ներկայ դնում էր արժանաւոր գաղափարներ և մեր պատուար հիւրերի պարտաւր Բըքստընի, Բէքստընի և Հոմերի:

Գ. Թուսանյանին ի պատասխան պ. Հարդը Բըքստըն ասաց, որ իրենց իրեն անգլիացիներ, երբեք աւելի հեղափոխ չէին գրացել իրենց, բուն այդ երկրին: Շէքսպիրը իրենց փոքրը և պարծանքն է եղել նա ոչ միայն հիւսնաբարբից մէկն է եղել բրիտանական ընդարձակամտաւ կայսրութեան կազմութեան, այլ և մեծ դեր է կատարել:

Անգլիայի մեծ մարդկանցից միւրը կարէյն ասում է. Անգլիական ցեղը մեծացել է ծառայել, ցրել է աշխարհըով մինչ Մեծ Բրիտանիայից սկսած մինչև Ամերիկա, Աֆրիկա, Հնդկաստան, Աւստրալիա և շատ հեռավոր կղզիներ ու շատ տեղեր հաստատել է նոյնիսկ ինքնուրոյն իշխանութիւններ. Այլևս ոչ մի թագաւոր չի կարող իր գաղութները տակ թափովի անգլիական ցեղը Միջին թագաւորը, որ կարողացում է իր իշխանութիւնը տարածել համառարած անգլիական ցեղի վրայ ու ամեն տեղ պահպանել նրա ազդեցիկն սմբողջութեամբ—դա Շէքսպիրն է:

Սակայն միայն Անգլիական ցեղը չի, որ շարժվում ու համարախառնվում մէջ է պոնտոն Շէքսպիրը: Նա միաժամանակ բոլոր ժողովուրդներն է մտնեցնում ինչպէս Անգլիական ազգին՝ էնպէս էլ իրար, եւ արդէն որս մէջն էլ բանաստեղծութեան ու առհասարակ գեղարուեստի կախարդական ուժը՝ ամեն մէկի բոյնն ու հրապարակ պահպանելով հանդերձ ամենքին ի մի բերել և բազմազանութիւնից ստեղծել ներդաշնակ ամբողջութիւն:

Բայց միայն Շէքսպիրը չի, որ հանդէս է բերում ևս մեծ ու հրաշալի կարողութիւնը: Էնպէս է նաև նրա ծոց ժողովուրդը, Անգլիական ազգը, որ կարողացել է իրեն հետ սիրտ շարժապէս շատ տարբեր ժողովուրդներ աշխարհի ամեն մի ծայրում, և դուք նոյնիսկ էսօրայ հեռավորներում կարողացիք, թէ ինչպէս հեռավոր Զելանդիայից, Աւստրալիայից ու Հնդկաստանից բազմաառարկ ու բազմալեզու զորքեր են գալիս՝ Եւրոպայի ցամաքում կուսելու Անգլիայի թշնամիներին դէմ, ինչպէս իրենց սեփական թշնամիներին դէմ, և Անգլիայի յաղթանակը իրենց յաղթանակն են համարում, Անգլիայի բարձրութիւնը իրենց բարձրութիւնն են համարում, որովհետև, միևնույն է, էնպէս է իրականութեան մէջ, էնպէս է կապել իրեն հետ Անգլիան:

Թարգմանք Անգլիական մեծ ազգին, որ աշխարհին ոչ միայն մեծ հանձնարք էր տուել, այլև հանձնարք կարգեր, և որ առաջինն է յայտարարել մարդկութեանը, թէ անձնական իրեն է մարդու անձնաւորութիւնը, և էնպէս սով է միշտ ապառ ու արձակ ճանապարհ էր բաց արել հանձնարքի ու կուսուրդի համար: Թարգմանք մեծ ազգին ի դէմս ներկայ դնում էր արժանաւոր գաղափարներ և մեր պատուար հիւրերի պարտաւր Բըքստընի, Բէքստընի և Հոմերի:

Անգլիայի մեծ մարդկանցից միւրը կարէյն ասում է. Անգլիական ցեղը մեծացել է ծառայել, ցրել է աշխարհըով մինչ Մեծ Բրիտանիայից սկսած մինչև Ամերիկա, Աֆրիկա, Հնդկաստան, Աւստրալիա և շատ հեռավոր կղզիներ ու շատ տեղեր հաստատել է նոյնիսկ ինքնուրոյն իշխանութիւններ. Այլևս ոչ մի թագաւոր չի կարող իր գաղութները տակ թափովի անգլիական ցեղը Միջին թագաւորը, որ կարողացում է իր իշխանութիւնը տարածել համառարած անգլիական ցեղի վրայ ու ամեն տեղ պահպանել նրա ազդեցիկն սմբողջութեամբ—դա Շէքսպիրն է:

Անգլիայի մեծ մարդկանցից միւրը կարէյն ասում է. Անգլիական ցեղը մեծացել է ծառայել, ցրել է աշխարհըով մինչ Մեծ Բրիտանիայից սկսած մինչև Ամերիկա, Աֆրիկա, Հնդկաստան, Աւստրալիա և շատ հեռավոր կղզիներ ու շատ տեղեր հաստատել է նոյնիսկ ինքնուրոյն իշխանութիւններ. Այլևս ոչ մի թագաւոր չի կարող իր գաղութները տակ թափովի անգլիական ցեղը Միջին թագաւորը, որ կարողացում է իր իշխանութիւնը տարածել համառարած անգլիական ցեղի վրայ ու ամեն տեղ պահպանել նրա ազդեցիկն սմբողջութեամբ—դա Շէքսպիրն է:

Սակայն միայն Անգլիական ցեղը չի, որ շարժվում ու համարախառնվում մէջ է պոնտոն Շէքսպիրը: Նա միաժամանակ բոլոր ժողովուրդներն է մտնեցնում ինչպէս Անգլիական ազգին՝ էնպէս էլ իրար, եւ արդէն որս մէջն էլ բանաստեղծութեան ու առհասարակ գեղարուեստի կախարդական ուժը՝ ամեն մէկի բոյնն ու հրապարակ պահպանելով հանդերձ ամենքին ի մի բերել և բազմազանութիւնից ստեղծել ներդաշնակ ամբողջութիւն:

Բայց միայն Շէքսպիրը չի, որ հանդէս է բերում ևս մեծ ու հրաշալի կարողութիւնը: Էնպէս է նաև նրա ծոց ժողովուրդը, Անգլիական ազգը, որ կարողացել է իրեն հետ սիրտ շարժապէս շատ տարբեր ժողովուրդներ աշխարհի ամեն մի ծայրում, և դուք նոյնիսկ էսօրայ հեռավորներում կարողացիք, թէ ինչպէս հեռավոր Զելանդիայից, Աւստրալիայից ու Հնդկաստանից բազմաառարկ ու բազմալեզու զորքեր են գալիս՝ Եւրոպայի ցամաքում կուսելու Անգլիայի թշնամիներին դէմ, ինչպէս իրենց սեփական թշնամիներին դէմ, և Անգլիայի յաղթանակը իրենց յաղթանակն են համարում, Անգլիայի բարձրութիւնը իրենց բարձրութիւնն են համարում, որովհետև, միևնույն է, էնպէս է իրականութեան մէջ, էնպէս է կապել իրեն հետ Անգլիան:

Թարգմանք Անգլիական մեծ ազգին, որ աշխարհին ոչ միայն մեծ հանձնարք էր տուել, այլև հանձնարք կարգեր, և որ առաջինն է յայտարարել մարդկութեանը, թէ անձնական իրեն է մարդու անձնաւորութիւնը, և էնպէս սով է միշտ ապառ ու արձակ ճանապարհ էր բաց արել հանձնարքի ու կուսուրդի համար: Թարգմանք մեծ ազգին ի դէմս ներկայ դնում էր արժանաւոր գաղափարներ և մեր պատուար հիւրերի պարտաւր Բըքստընի, Բէքստընի և Հոմերի:

Անգլիայի մեծ մարդկանցից միւրը կարէյն ասում է. Անգլիական ցեղը մեծացել է ծառայել, ցրել է աշխարհըով մինչ Մեծ Բրիտանիայից սկսած մինչև Ամերիկա, Աֆրիկա, Հնդկաստան, Աւստրալիա և շատ հեռավոր կղզիներ ու շատ տեղեր հաստատել է նոյնիսկ ինքնուրոյն իշխանութիւններ. Այլևս ոչ մի թագաւոր չի կարող իր գաղութները տակ թափովի անգլիական ցեղը Միջին թագաւորը, որ կարողացում է իր իշխանութիւնը տարածել համառարած անգլիական ցեղի վրայ ու ամեն տեղ պահպանել նրա ազդեցիկն սմբողջութեամբ—դա Շէքսպիրն է:

ՍԵՐ ԶՈՒ ՖԱՆՏԱՏԻԿ ԵՒ ԴՈՒՆԿԻՆՈՆ ԼԱՍԱՆՉԵՑԻՆ

Դոն Կիխոտ և Յալտաֆ—նոյն ժամին են և հասակակից:

Մի վերապահում: Սերանտէսի վէպը ու Շէքսպիրի բրոնիլը գրած են նոյն ժամանակ—XVII դարի շէքսպիր: Սերանտէսը նկարագրում է իր ժամանակաշրջանը. իսկ Շէքսպիրը վերաբերում է յիշատակաց արժանի Հենրի IV թագաւորի ժամանակները: Այսպիսով կարծես Ծալտաֆն երկու դար մեծ է իր իսպանացի բարեկամից: Այդ աւագութիւնը սակայն լոկ արտաքին է, որովհետև անկապած Շէքսպիրը Ծալտաֆին որոնել ու գտել է ոչ թէ հին քրոնիկների մէջ, այլ իր ժամանակային Լոնդոնի արաբականներում: Ուստի խոսելով Ծալտաֆի մասին, եւ շարունակելով հատի ունեմ, թէ նա Եդիսաթթ թագաւորն է, որ շինելու էր Լանկաստերը և շինելու էր Եդիսաթթի քաղաքը:

Այսպէս ուրիշ Ծալտաֆն ու Դոն Կիխոտը հասակակից են և նոյն ժամին: Սերանտէսը էլ մեծ ազդեցիկ գաղափարներ են՝ նրանք փարթաւ ծաղկման ու բազմազան հզորութեան օրերին: Սերանտէսը էլ ազնաւական են և աստուծոյն:

Յ. Տեւ Էնթոն, № 92.

Նախկինը իր շարաքաղա զիպոմի ճանապարհին: Իր շահերի տեսակէտից իսկ լաւ չէ անում Լուիսիֆերը այդպիսի պոչաւոր ստեր հրապարակելով: Նրա խոսքը ի վերջոյ կը կորցնէ ամեն վարկ և այլևս ոչ մի հաստ չի ներշնչի՝ անգամ իր փորձարկի ընթերցողներին մէջ:

Անյաբ ի հոգի եմ, որ ստիպւած եմ այսպիսի տարրական ծարղներ կարգաւ:

Մի վերջին խորհուրդ եւ Լուիսիֆերը ոչ միայն գիտուն ու հրապարակագիր հոգի է անուն, այլ և յուսակուն ունի է գրելու, ո՞ր քանի տարւ նա այն համոզումն ունի, թէ մաքրել գիտականութիւն ու լաւագոյն ձևով արտայայտելու համար՝ պէտք է անպատճառ ծրարել մշտնջ:

Ետ, լաւ լսեցիք պ. Ego, գերմանական ազգերի բուրժուազիայի էքսպանսիւ կապիտալիզմի և արտահանական ինդուստրիալիզմի անպատասխան «Generalschlacht»-ն է՝ իր հերոսական կողմնակիցների դէմ:

Միշտ այդպէս մեթ ու ամպամած են Լուիսիֆերի ֆրագմենտը: Որովհետև ամպամած է և նրանց արտազրոյ միջոց:

պետ, միջնադարեան աւատական կազմի ուղացած արգասիք և երկուսն էլ ներկայիս այդ երբեքմ հզոր և ամուր կարգի սերհաստան:

Բայց սրանով վերջանում է նրանց նամակութիւնը, այն ընդհանուր բուն, որից բուն են այդ երկու ճիւղերը, որ յետագայ դարաշրջանով ստացել են արամագծորէն հակադիր ուղղութիւն:

Դոն Կիխոտը ռոմանական ցեղի ներկայիս է, կաթոլիկ Իսպանիայի հաւատարմ գաւազը, Կաստիլիայի արևաու և անպտուղ անապատների օրդին:

Ճալտաֆն—անգլո սակ է, բողոքական Անգլիայի արգասիք, նրա խոնար ու մշտնջ, բայց և պարարտ ու պողպատի դաշտերի օրդին:

Հարաւի չոր դեմքին ու բարկ արեւ ցամաքներ են իսպանական հիւղաղօր մարմինը: Նրա կաշին կոշտ է և հին մագաղաթի պէս, միանները պիւր ու ամուր՝ թուրքի նման, անգլոմները առանձիկ և արեգաշարժ: Մշտուն Ժոնն ու զրկանքները միևն ին նրա մարմինը, որ չկրնէ յաղնութիւն, անհղայ է տաքին ու ցրտին, քաղցին ու ծնծին:

Սերանտէսը Թաց օդն ու ծաղկալից գաղտնի են պարտել Ճալտաֆի մարմինը, պտուղ ճարդի թանձր խաւով: Դարձել փխրուն ու ծոռո՛ւ Նրա մկանները հաստ են ու լիւծած, յողնուս են շուտով և ընդունակ չեն տեսական լարման: Նա շատ է զգայուն զէպի մարմին պահանջները, շատակեր է ստուգել և անուղղել հարբան:

Դոն Կիխոտի չոր ու շուտ մարմին մէջ, որ նման է խոզորի օրթի, աղբում է վերապալց իդէալիստի բոցաւառ հոգին: Նա տեղովը պրիվիւմ է, ոգևորութիւն:

Ճալտաֆի ծանրաբաշ մարմինը կապում է ամուր նրան մեր երկրին ու արա արձակուանի շահերին: Նա իրապաշտ է բառի ամենից բերու և ամենից նեղ իմաստով:

Դոն Կիխոտը մեծարում է կնոջն ու խոնարում նրա առջև: Նրա մէջ է ուրոնում ու գանձում նախաբերիկ կատարելութեան իդէալը: Նա ողջախոն է և հերոսորէն հաւատարմ իր հոգու տիրուհուն՝ Տորոսացի աննման զեղուհուն:

Ճալտաֆն եւ սիրում է կանանց, բայց բոլորովին այլ սիրով: Նա ոչ իդէալացնում, ոչ խոնարում է նրանց առջև: Նա գերազանցում է համարել նրանց փափիկ թշնմն ու զգալ իր ծնկներին: Նա չունի իր օրրի սիրածը: Հասարակաց տեղից նա դուրս է գալիս, որ մտնէ գինեւան և գինեւանից հեռանում է հասարակաց տեղից դառնալու համար:

Դոն Կիխոտը խորապէս հաւատացող է, հիացած էստուգիտատ, պատուի և պարտքի տապալ, որբերի և աղքատների պաշտպան, ճշարտութեան ապաւեն և շարժիչ պատուհան:

Ճալտաֆը բնուէ իր խորում կրօնի և բարձր բարոյութեան հարցերի մասին: Նրա աքում պատուի բառ է, բառի, Գարտը հասկանում է հաշտարար գաղափարով զինի իմաստով: այն էլ մի պայմանով, որ չվճարէ: Մեր ձառորդ տառապանքները նրան շատ քիչ են յուզում: ոչ թէ՛ որ սիրում են ցամաք, այլ ուղղակի անկարող է նրա վիճակը թափանցիլ: Իր խնդրից ընդհիններով միտին նա պատրաստ է հրէշաւոր բարենպաստութեամբ անգլին մարդկանց կողողտել և մոխրի վրայ նստացնել ամբողջ ընտանիքներ:

Դոն Կիխոտը մեծապէս կրթւած է, վիճարկ իմաստուն՝ բարոյութեան հարցերում, կանանք բարձր խնդիրներն ըմբռնելիս: Բայց ամենօրեայ գործերում նա կոյր է, անօգնական մանուկի նման:

Ճալտաֆը կատարեալ աղէտ է: Բայց նրա միտքը սուր է և ճշուն: ամենօրեայ գործերում, շտանկած չափով շարժուն և կենսական փորձով հարուստ: Նա սրամիտ է և պատրաստարան: Բայց խոր ու հզոր մտածողութիւնը, փառսերի լայն գիտնաութիւնը բացառականորէն անմասնելի են նրան:

Դոն Կիխոտը իրերի լուրջ կողմն է միայն տեսնում: Նա անընդունակ է հակադաւալ ոչ ուրախ կատարել, ոչ անողջ ծիծաղել, ոչ մաքի ներքին խաղերը: Նա ինքնամոլ յոյն է և հանդիսաւոր, նա լցւած է սեփական արժապատուութեան և իրան բաժին ընկած վեհ առաքելութեան զգացմունքով:

Ճալտաֆն իր կոյրումով ծագածու է և հնչեղանք: Ամեն բոլի պատրաստ է թէ ինքը ծիծաղելու, թէ ուրիշները ծիծաղ բերելու: Նրա միտքը խաղում ու շրջում է շամպայնի հին գինու նման: Բերնեբերան լինել է ծիծաղելի գաղափարներով ու պատկերներով, որ աղնցնող արագութեամբ ծնւում են նրա ուղեղում: Նա չի ճա-

նախում ուրիշ առաքելութիւն բան կուշա ընթերկը և լաւ խմելը ուրախ ընկերների շրջանում: Ինչ վերաբերում է սեփական անձի արժանապատւութեան, զրա մասին նա շատ քիչ է մտածում:

Դոն Կիխոտը համեստ է, բարի, նեղողովմտ ու համբերատար: Բայց և անզուպ է արդար ցասում և շարժիչ հաւանելու ժամանակ: Նա վախ չի ճանաչում և ոչ մի բանի առջև նա հանելի չունի: Նա որոնում է կամ ինքն է ստեղծում իր համար արկածներ ու ցնորական վտանգներ, հնարում է զոյութիւն շուրջող թշնամիներ, միայն թէ մէկը լինի, որ հնար մարտնչի, դիմադրուէ, յաղթէ, արժատախէլ անէ շարժիչ և հաստատէ արդարութիւնը:

Ճալտաֆն աներես պարծենկոտ է և շատ է սիրում խոսել իր՝ իրը թէ իրապալի քաղութեան մասին, իր իրը թէ թալմարտիկ տրկածների ժամանակ թափած արնան գետերի մասին: Իրապէս սակայն աշխարհիս ամենից բարենպոյ մարդն է, անասիկ թշնամի ամեն տեսակ սիրանքներ է արկածներ, որ կարող է որակ մէկի կաշին շահագրում: Զի կարելի ասել, որ նա լիախոն է: Բայց

անցն ընկած տեղը նա աւելի շուտ պատրաստ է պուկ գալու: Զան իր կողմը շարժել տալու: Նա շատ ըզգայուն է դեպի կանանք ամեն չարաշարժութեան և բաւական է, որ մի թիթիկ սպանալիք նկատէ իր թանգարժէք կանանքի յարմարութեան դէմ: որ դժոխային աղուկ բարձրացնէ: Նա չի որոնում ոչ պատու, ոչ փառք, ոչ սիրանք, ոչ որ և է իդէալ: Նրան պէտք է, որ մարմինը պարարէ, իսկ թէ աշխարհում չարքն է թագաւոր, մէկ է նրա համար:

Դոն Կիխոտը անգիտակ է ստին ու խաղէութեան: Նա թմարնազորէն սրտազարտ է միջին իսկ անշուն բաւարարում և ինքը մանուկի պէս միտիւտ ու լիւովին վտան է վերաբերում ուրիշի խոսքին:

Ճալտաֆը ընդհաւոր ստեղ է ասում, առանց բաշելու ստում է ամեն քաղաքի և իրենի, կարելի է գտնել արժանի և ինքնը մարդկային արժաւորներ մէջ: Բայց ասում է իր իշխանութիւնը, այլ համար է զգում իր սրամիտ ընդհարածից, ստախոսիւ արտասական կողով զիտելով:

Յ. Գալագունի

(Կերլը միւս անգամ)

ԴԵՍՍԻՈՅԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Առաջին անգամ շարունակում է խորհրդակցութիւնը զեմաւոյական տեղի որ մասին: 1890 թ. զեմաւոյի կողմնակիցները պահանջում էին մտցնել նահանգական և գաւառական զեմաւոյներ, Թուրքիոյ մասը զեմաւոյական միաւորի խնդիրը ապագային, երբ նա կը մտցնէ Ռուսաստանում: Միւս խմբակը ցանկանում էր մտցնել մասը զեմաւոյական միաւորներ ինքն ինքն աշխատանքից: Բաշարկու-թմար 68 ձայնով ընդդէմ 20-ի անցաւ ռուսիյն ցանկութիւնը: Գաւառական և նահանգական զեմաւոյի շուրջ տեղի ունեցան տար վիճարանութիւններ: Մեծամասնութիւնը կողմնակից էր 1890 թ. օրէնքին, այսինքն պնդում էր գաւառական և նահանգական միաւորների վրայ: Թորք ժողովուրդները առաջարկում էր Անգլիոյ վարչի մի բանի շրջանների համար գաւառական տեղ ընդհաւոր ռաջանական զեմաւոյ: Բաշարկու-թմար 60 ձայնով ընդդէմ 24-ի փորձաւորութեան

Типографія „ШАМУЛЬ“, Лорисъ-Меликовская ул. № 22